

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

A Clemente XI. Ad Benedictum XIII.

Luxemburgi, MDCCXLI.

30. Ex injuncto Nobis &c. Subjicitur Breve Apostolicum super erectione
prædictorum Monasteriorum Ordinis S. Benedicti in novam
Congregationem sub invocatione Sanctæ Crucis Polonam nuncupandam,
quòd, ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74859](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74859)

1709.

ligioſæ Obſervantiæ, atque utilitatem Monaſteriorum directâ optatum effectum feliciter confequantur. Ut Deus &c.

Super huiusmodi Precibus ad Sacram Congregationem Episcoporum, & Regularium remiſſis placuit deinde Sanctiſſimo Domino Noſtro particularem Congregationem nonnullorum S. R. E. Cardinalium deputare, videlicet Carpinei, Abduæ, S. Clementis, Gabriellii, Sacripantis, Sanctacrucij, Paulutij, & Fabroni, exhibitisque conſenſibus omnium Monachorum degentium in infraſcriptis Monaſteriis juxta Ordinem Fundationis nominatis, videlicet.

Monaſterium Sanctæ Crucis Calvomontanum.

Monaſterium B. virginis Aſſumptæ Siccoviſenſe.

Monaſterium Sanctorum Apoſtolorum Petri, & Pauli Tynecenſe.

Monaſterium S. Adalberti Episcopi, & Martyris Plocenſe.

Monaſterium S. Joannis Apoſtoli, & Evangeliftæ Mogilnicenſe.

Monaſterium S. Mariæ Lubinenſe.

Monaſterium ad S. Mariam Trocenſe.

Monaſterium ad S. Annam Horodeſenſe.

Monaſterium ad S. Crucem Heſuiſenſe cum quibuſvis eorum membris, pertinentiis, dependentiis, annexis, & connexis.

Congregatio particularis Eminentiffimorum S. R. E. Cardinalium à Sanctiſſimo Domino Noſtro ſpecialiter deputata, audito P. Staniflao Mirecki Abbate Monaſterij Sanctæ Crucis Calvomontani, Procuratore ſpecialiter conſtituto à Monachis in prædictis Monaſteriis degentibus, negotio maturè diſcuſſo, cenſuit per Literas Apoſtolicas in formâ Brevis ad ejuſdem Staniflai ſupplicationem, ac etiam motu proprio expediendam unionem, & erectionem in Congregationem ſub Titulo S. Crucis Polonam nuncupandam, Monaſteriorum huiusmodi in Regno Poloniæ, & magno Ducatu Lithuanie reſpectivè exiſtentium, aliorumque Monaſteriorum dicti Ordinis ipſi Congregationi, ut infra dicitur, aggregandorum concedi poſſe, cum illorum exemptione ab Ordinariorum Jurisdictione ad formam Congregationis Bavaricæ, & cum eiſdem Privilegiis, ſine præjudicio in reliquis omnium intereſſe habentium, & habere quomodolibet prætendentium; ſalvis tamen Ordinariis locorum quoad omnia Monaſteria Juribus eiſdem vigore ſacri Concilij Tridentini, & Conſtitutionum Apoſtolicarum competentibus, tamquam Sedis Apoſtolicæ Delegatis, necnon cum facultate aggregandi prædictæ Congregationi de novo erigendæ alia quæcunque Monaſteria dicti Ordinis in Regno, & Magno Ducatu prædictis conſentientia, quæ ipſi Congregationi aggregari voverint, ſive quorum Abbates, & Conventus Congregationi huiusmodi conſenſerint (exceptis tamen, ſi quæ ſint in dictis Regno, & Magno Ducatu conſtituta, Monaſteriis alteri cuicumque Congregationi canonicè aggregatis) necnon Conſtitutiones pro bono regimine, & gubernio Congregationis huiusmodi in primo illius Capitulo Generali efformandi, ita tamen, ut nullam validitatem, aut robur aſſequantur, niſi poſtquam à S. Sede fuerint expreſſè confirmatæ. Executionem verò committi poſſe Nuncio Apoſtolicæ Poloniæ juxta Inſtructionem eidem tranſmittendam. Romæ die 2. Maji 1709.

G. Card. Carpineus Præfectus.

F. Archiepiſcopus Nicenus Secret.

1709.

XVI.

Subjicitur Breve Apoſtolicum ſuper erectione prædictorum Monaſteriorum Ordinis S. Benedicti in novam Congregationem ſub invocatione Sanctæ Crucis Polonam nuncupandam, quòd cum ſeriùs ad Collectoris manus delatum fuerit, ſuo loco poni, ac inter cæteras Clementis XI. Conſtitutiones in prima Operis Parte inferi non potuit.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

EX injuncto Nobis cœlitus Apoſtolicæ ſollicitudinis munere, in id præcipuè ſollicitis ſtudiis incumbimus, ut monaſtica, regulariſque diſciplina, ſicubi collapſa eſt, modis congruis reſtitui, ubi vero Domino benedicente viget, firmius ſolidari valeat, eoque tendentia Religioſorum Virorum, Altiffimi obſequiis ſub ſuavi vitæ monaſticæ jugo mancipatorum vota libenter exaudimus, ac alias Paſtoralis Officij Noſtri partes opportunitis rationibus, interdum etiam per novarum Congregationum inſtitutiones paternâ deſuper charitate interponimus, ſicut omnibus maturè conſideratis, ad Omnipotentis Dei gloriam, ad Eccleſiæ Catholicæ decus, & præſidium, ad monaſticæ, regulariſque diſciplinæ incrementum, & felicem progreſſum, ſpiritualemque Chriſti-fidelium ædificationem, & animarum ſalutem, expedire in Domino arbitramur. Cum itaque (ſicut accepimus) Dilectis Filiis Monachis infraſcriptorum Monaſteriorum Ordinis Sancti Benedicti in Regno Poloniæ, & Magno Ducatu Lithuanie reſpectivè conſiſtentium, nempe S. Crucis Calvomontani, Aſſumptionis Beatæ Mariæ Virginis Siccuchoviſenſis, Sanctorum Apoſtolorum Petri, & Pauli Tynecenſis, Sancti Adalberti Episcopi, & Martyris Plocenſis, Sancti Joannis Apoſtoli, & Evangeliftæ Mogilnicenſis, Sanctæ Mariæ Lubinenſis, ad Sanctam Mariam Trocenſis, ad Sanctam Annam Horodeſenſis, & ad Sanctam Crucem Neſviſenſis, pro regulariſ diſciplinæ collapſæ reſtauratione, ac proprii Inſtituti obſervantiæ, & illius augmento, necnon felici, proſperoque tam in ſpiritualibus, quam in temporalibus, prædictorum Monaſteriorum regimine, ipſa Monaſteria juxta Sacrorum Canonum, & Concilij Tridentini diſpoſitionem, in Congregationem ſub uno primario Capite gubernandam, ad inſtar Bavaricæ, aliarumque ſimilium Congregationum Monaſteriorum dicti Ordinis uniri, & inſtitui deſiderantibus, non ita pridem in Viſitatione generali dictorum Monaſteriorum, per Dilectum Filium Chriſtinum Staniflaum Mirecki Abbatem Calvomontani Monaſterij prædicti, de mandato Venerabilis Fratris Nicolai Archiepiſcopi Thebarum Noſtri, & Apoſtolicæ Sedis in Regno Poloniæ Nuncij facta, unanimi Monachorum eorundem Monaſteriorum conſenſu, parique reſtaurandæ, & conſervandæ dictæ regulariſ diſciplinæ zelo, decretum extiterit, ut inſtantia jamdudum ad hanc Apoſtolicam Sedem pro unionem, & inſtitutione huiusmodi obtinenda, delata, & deinde intermiſſa renovaretur. Ac propterea dicti Monachi eundem Chriſtinum Staniflaum ſuum ad id Procuratorem, cum opportunitis facultatibus ſpecialiter conſtituerint, ipſeque Chriſtinus Staniflaus ad hanc Almam Urbem ſecoutulerit, dictamque unionem, & inſtitutionem fieri magnopere exoptet; Hinc eſt, quod Nos, qui monaſticam, regularemque diſciplinam conſovere, atque promovere omni ſtudio contendimus, piis, & religioſis ipſius Chriſtini Staniflai, ac dictorum Monachorum deſideriis Apoſtolicæ charitatis benedicentes, eorūque ſingulares perſonas à quibuſvis excommuni-

1709.

1709.

cationis &c. censentes de nonnullorum ex Ven. Fratibus nostris S. R. E. Cardinalibus negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositis super hoc negotio à Nobis specialiter deputatorum, qui illud maturè discusserunt, & prædictum Christinum Stanislavum desuper audiverunt, consilio, ac etiam motu proprio, & ex certâ scientiâ, & maturâ deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnia, & singula Monasteria supradicta Ordinis Sancti Benedicti in Regno Poloniæ, & Magno Ducatu Lithuanie respectivè existentia tenore præsentium in unum corpus unimus, & conjungimus, sicque unita, & conjuncta unâ cum aliis Monasteriis ejusdem Ordinis illis, ut infra dicetur, forsan aggregandis in novam Congregationem sub invocatione Sanctæ Crucis Poloniam nuncupandam ad instar dictæ Congregationis Bavaricæ, & cum iisdem privilegiis perpetuò erigimus, & institimus, ac ipsam novam Congregationem sic erectam, & institutam, ejusque Monasteria, & Loca regularia, illorumque Abbates, Monachas, & bona quæcumque, ab omni jurisdictione, visitatione, correctione, & superioritate quorumcumque Ordinarium, ita ut illi in novam Congregationem, Monasteria, Loca regularia, eorumque Abbates, & Monachos hujusmodi aliquam jurisdictionem, vel superioritatem quovis prætextu, & ex quacumque causâ habere, & exercere non possint (salvis tamen eisdem Ordinariis Locorum quoad omnia Monasteria juribus eis vigore Concilii Tridentini prædicti, & Constitutionum Apostolicarum competentibus, tamquam Sedis Apostolicæ delegatis) harum serie eximimus, & liberamus, sine præjudicio in reliquis omnium interesse habentium, vel habere quomodolibet prætendentium; Præterea eidem Congregationi sic de novo erectæ, & institutæ, alia quæcumque Monasteria dicti Ordinis in Regno, & Magno Ducatu prædictis consisten, quæ ipsi novæ Congregationi aggregari voluerint sive quorum Abbates, & Conventus aggregationi hujusmodi consenserint (exceptis tamen siquæ sint in prædictis Regno, & Magno Ducatu conjuncta, Monasteriis alteri cuicumque Congregationi canonicè aggregatis) sibi aggregandi, nec non pro bono regimine, & gubernio ipsius novæ Congregationis in primo illius Capitulo generali Constitutiones, quæ tamen nullam validitatem, aut robur assequantur, nisi postquam ab Apostolica Sede prædicta fuerint expressè confirmatæ, efformandi facultatem motu, scientiâ, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, earumdem tenore præsentium tribuimus, & impartimur. Decernentes easdem præsentibus Literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod præfati Locorum Ordinarii, & alii quilibet in præmissis seu eorum aliquo jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, etiam specifica, & individua mentione, & expressione digni cujuscumque status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, illis non consenserint, seu ad ea vocati, citati, & auditi, aut causæ propter quas eadem præfenter emanarint adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, vel ex alia qualibet, etiam quantumvis legitima, judica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili, individuaque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, limitari, modificari, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos Juris, reduci, seu adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliud ve quodcunque Juris, facti, vel gratiæ

remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam Motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus concessio, ve emanato quempiam in judicio, vel extrâ illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas præsentibus Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & quodocunque spectabit in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscunque Judices Ordinarios, & delegatos etiam &c. Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis præfate Nuncios aliove quoslibet quacumque præeminentiâ, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum &c. judicari, & definiri debere, ac irritum, &c. attentari. Quocirca memorato Nicolao Archiepiscopo moderno, & pro tempore existenti Nostrò, & Sedis prædictæ in dicto Regno Nuncio, per presentes motu pari committimus, & mandamus, quatenus ipse per se, vel alium, seu alios, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte prædictæ novæ Congregationis, ejusque Superiorum, & Monachorum, seu alicujus eorum desuper fuerit requisitus, easdem præsentibus literas & in eis contenta quæcumque solemniter publicans, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistens faciat auctoritate nostrâ illos & eorum quemlibet præsentium literarum, & in eis contentorum hujusmodi commodo, & effectû pacificè frui, & gaudere, non permittens illos desuper à quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebitè molestari, perturbari, vel inquietari: Contradictores quoslibet, & Rebelles &c. compescendos, legitimisque &c. secularis Non obstant, præmissis, ac sel. re. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris Nostrî de unâ, & Concilii Generalis de duabus dietis, dummodo &c. non trahatur, nec non, quatenus opus sit nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ regula, de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis; generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac quarumvis Ecclesiarum, & Monasteriorum, aliisve quibusvis etiam &c. statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eisdem Ecclesiis, & Monasteriis, illorumque respectivè Præsulibus, Abbatibus, Capitulis, Conventibus, & aliis personis quibuslibet, etiam specificâ, & individua mentione, & expressione dignis, sub quibuscunque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque &c. decretis in genere, vel in specie, etiam motu proprio, & ex certâ scientiâ, deque Apostolicæ potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & aliâ quomodolibet in contrarium præmissarum concessis, ac pluries & quantiscumque vicibus iteratis, confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiam pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis &c. servanda foret, illorum tenores, formas, causas, & occasiones præsentibus pro plenè, & sufficienti expressis, & insertis, ac exactissimè, & accuratissimè servatis, & specificatis respectivè habentes, illis &c. derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, ut earumdem præsentium Litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem &c. ostensæ Datum Romæ apud S. Petrum 22. Maji 1709. Anno 9.

F. Oliverius.